

Tworzymy kulturę

We create culture

Związek Kompozytorów Polskich – 70 lat

Polish Composers' Union – 70 years

Koncert Siedmiu Premier

Concert of Seven Premieres

1. Piotr Tabakiernik (ur. 1986)
toutur thræu / rytuał słyszenia (2016) na wiolonczelę i zespół 19'51"

Andrzej Bauer – wiolonczela

zespół wokalny: Małgorzata Bartkowska, Justyna Czerwińska, Anna Dubicka, Gabriela Jeleńska,
Aleksandra Endzelm-Obertyn, Katarzyna Homan, Lilianna Krych, Zbigniew Malak, Tomasz Nowak,
Jacek Rąbiński, Patryk Różycki, Zofia Smolarska, Karolina Szurek, Marta Tabakiernik

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

Marta Olko – projekcja dźwięku

2. Zbigniew Penhersi (ur. 1935)
Mała litania 2 (2016) na Orkest de ereprijs 06'39"

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

3. Aleksander Kościów (ur. 1974)
Many Cities (2016) na sopran i zespół 09'05"

Joanna Freszel – sopran

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

Marta Olko – projekcja dźwięku

4. Paweł Hendrich (ur. 1979)
Mutuumsmutus (2016) na orkiestrę kameralną i powietrzną perkusję 12'56"

Leszek Lorent – perkusją powietrzna

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

CD2 (polmic 123)

1. Jarosław Siwiński (ur. 1964)
HubTub (2016) na tubę i zespół 11'41"

Zdzisław Piernik – tuba

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

2. Zygmunt Krauze (ur. 1938)

Poemat Apollinaire'a (2016) na recytującego pianistę i 12 instrumentów 14'31"

© & © Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Zygmunt Krauze – pianino

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

Marta Olko – projekcja dźwięku

3. Hanna Kulenty (ur. 1961)

Piano Concerto No. 1 (1990) na fortepian i orkiestrę kameralną 19'05"

© & © Donemus

Frank Peters – fortepian

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – dyrygent

ZABIEGAMY O KULTURĘ

DBAMY O KULTURĘ

TWORZYMYS KULTURĘ

www.zkp.org.pl

Związek Kompozytorów Polskich

Rynek Starego Miasta 27, 00-272 Warszawa
tel.: 22 8311634, 22 8311741, fax: 22 8874052
e-mail: zkp@zkp.org.pl, www.zkp.org.pl

Prezes honorowy: Krzysztof Penderecki

Prezes: Mieczysław Kominek

Członkowie honorowi:

Roman Berger, Ludwik Bielawski, Michał Bristiger, Teresa Chylińska, Anna Czekanowska, Zofia Helman, Eugeniusz Knapik, Zygmunt Krauze, Jan Krenz, Andrzej Nikodemowicz, Mirosław Perz, Irena Poniałowska, Bogusław Schaeffer, Stanisław Skrowaczewski, Jan Słyszewski, Paweł Szymański, Mieczysław Tomaszewski

Związek Kompozytorów Polskich

to stowarzyszenie twórcze kompozytorów i muzykologów założone w roku 1945, kontynuujące działalność powstałego w roku 1925 Stowarzyszenia Kompozytorów Polskich. Prowadzi dziewięć Oddziałów Terenowych: Gdański, Katowicki, Kujawsko-Pomorski, Krakowski, Lubelski, Łódzki, Poznański, Warszawski oraz Wrocławski; przy ZKP działa Koło Młodych.

Związek Kompozytorów Polskich

- zabiega o kulturę muzyczną w życiu społecznym,
- działa na rzecz prawnych regulacji warunków uprawiania twórczości muzycznej i muzykologicznej twórczości naukowej,
- stymuluje i promuje twórczość muzyczną poprzez festiwale, koncerty, konkursy, sesje, spotkania, publikacje, zamówienia i nagrody,
- działa w Europejskim Forum Kompozytorów ECF, Europejskim Porozumieniu Kompozytorów i Autorów ECSA, Międzynarodowym Stowarzyszeniu Centrów Informacji Muzycznej IAMIC, Europejskiej Konferencji Promotorów Nowej Muzyki ECPNM,
- organizuje Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”,
- prowadzi Polskie Centrum Informacji Muzycznej POLMIC, które gromadzi i udostępnia wszystkim zainteresowanym nagrania, partytury, książki i czasopisma, tworzy bazy danych i portal www.polmic.pl, wydaje promocyjne książki i płyty.

70 lat Związku Kompozytorów Polskich

Związek Kompozytorów Polskich obchodził w 2015 roku 70-lecie swojego istnienia. Założony został podczas zwołanego do Krakowa, w dniach od 29 sierpnia do 1 września 1945 roku, Ogólnopolskiego Zjazdu Kompozytorów. Obradom przewodniczył Piotr Perkowski. Statut Związku – przyjęty 1 września – przygotowali wraz z Piotrem Perkowskim Tadeusz Szeligowski i Bolesław Woytowicz. Deklaracja uchwalona przez Zjazd głosiła – między innymi:

„Kompozytorzy polscy, zebrani na pierwszym w odrodzonej, niepodległej Ojczyźnie ogólnopolskim Zjeździe w Krakowie, deklarują niniejszym całkowitą zgodność z wszystkimi podstawowymi zasadami demokracji oraz zgłaszają swój aktywny wkład do dzieła odbudowy i upowszechnienia kultury polskiej. Zadania, jakie w obecnym czasie bierze na siebie artysta polski, wypływają ze zrozumienia, że sztuka polska może zakwitnąć tylko w oparciu o najszerze, demokratyczne masy i że podstawą jej winien być związek duchowy z najidealniej pojętymi i realizowanymi hasłami humanitaryzmu.”

Czasy były trudne, choć zapewne ciekawe... Na szczęście upłynęło od nich już 70 lat. Moglibyśmy jednak dzisiaj równie dobrze obchodzić 90-lecie Związku czy Stowarzyszenia Kompozytorów Polskich, bowiem organizacja o takiej właśnie nazwie została założona w 1925 roku. Niewiele o niej wiemy, nie zachowały się żadne dokumenty. Wiadomo, że SKP działało nielegalnie podczas okupacji, wspierając materialnie swoich członków. Już w lutym 1945 roku Stowarzyszenie wznowiło działalność pod przewodnictwem Adama Wieniawskiego, otrzymało nawet jakieś dotacje z Ministerstwa Kultury i Sztuki, ale na wspomnianym Ogólnopolskim Zjeździe Kompozytorów w Krakowie uległo rozwiązaniu. Jego członkowie zostali członkami ZKP.

Był jeszcze jeden epizod urodzinowy Związku Kompozytorów Polskich, o którym wspominają kroniki, nie komentując go jednak szerzej. W październiku 1944 roku, w mieście 22 lipca i PKWN – Lublinie, Aleksander Barchacz, Mieczysław Drobner, Albert Harris i Edward Sienkiewicz zakładają... Związek Kompozytorów Polskich. Z jego założycieli większą karierę zrobił Mieczysław Drobner, zostając najpierw w lutym 1945 roku pierwszym dyrektorem Departamentu Muzyki w Ministerstwie Kultury i Sztuki. W Krakowie, na ogólnopolskim Zjeździe Kompozytorów, wybrano inne władze Związku: pierwszym prezesem został Piotr Perkowski, wiceprezesami – Roman Palester i Stanisław Wiechowicz, a dwie funkcje: sekretarza i skarbnika przypadły w udziale Witoldowi Lutosławskiemu.

Biorąc kwestię narodzin ZKP formalnie, możemy zatem przyznawać się do lat siedemdziesięciu, choć ktoś bardziej skrupulatny (czytaj: złośliwy) mógłby dodać jeszcze dwadzieścia. Pozostawiając jednak

rzecz malkontentom przypomnijmy chociaż kilka ciekawszych wydarzeń, a może i ciekawostek, z jak-
że bogatego życiorysu siedemdziesięciolatka.

Na Zjeździe w 1945 roku nie było muzykologów, Związek Kompozytorów Polskich tworzy-
li po prostu kompozytorzy. Muzykolodzy szybko jednak do nich dołączyli. 18 i 19 listopada 1948
roku odbył się w Warszawie Zjazd Muzykologów Polskich, a już dwa dni później, 21 listopada,
IV Walne Zebranie Członków ZKP powołuje Sekcję Muzykologów. Wtedy też zorganizowano Koło
Młodych i ustanowiono doroczną Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich. Co mieli robić muzy-
kolodzy w stowarzyszeniu kompozytorów? Zdaje się, że być wyrazem, o czym świadczyłoby taki oto
fragment „Deklaracji ideowej” uchwalonej na IV Walnym Zebraniu Członków ZKP:

„Kompozytorzy polscy rozumieją, że elitaryzm, zarówno w twórczości artystycznej, jak i w orga-
nizacji ich związku, jest już w naszej rzeczywistości przeżytkiem. Zarówno powstawanie coraz
liczniejszych utworów o typie upowszechniającym, opartych na folklorze polskim, jak i rozszerze-
nie Związku Kompozytorów Polskich o sekcję muzykologów oraz projektowane Koło Młodych
jest wyrazem tych przemian.”

Muzykolodzy wprowadzali więc do ZKP zasadę równości i zapewne braterstwa (!), pozostając
przy tym w cieniu. Przyjęto mianowicie *gentlemen's agreement*, że muzykolog nie będzie nigdy
prezesem Związku, za to zarezerwowano stanowisko jednego z dwóch wiceprezesów właśnie
dla muzykologa. Jednak 12 lat później, w 1960 roku prezesem został Stefan Śledziński, muzy-
kolog przeciwieństwo, a nie kompozytor i od tego czasu muzykolodzy nie oddali najwyższej władzy
w Związku Kompozytorów Polskich – z krótką przerwą na dwie kadencje Krzysztofa Meyera – aż
przez lat 29! Jesteśmy zatem razem niemal od początku – na dobre i na złe, bo różnie bywało.
Zdaje się, że muzykolodzy mieli strzec ideologicznej poprawności kompozytorów, czego dowo-
dem mógłby być choćby sławetny Zjazd w Łagowie w 1949 roku, na którym zadekretowano
socializm w muzyce. Jednak przyzwyczailiśmy się do siebie i dzisiaj – już w zupełnie innych
czasach – na 383 członków Związku Kompozytorów Polskich, 157 – to muzykolodzy.

Podstawowe zasady demokracji, czy może socjalizmu, a także hasła humanitaryzmu miały obowią-
zywać jeszcze dość długo, ale w połowie lat pięćdziesiątych o rozkwitaniu sztuki polskiej w oparciu
o najszerze masy mówiło się już mniej. I raczej bez wsparcia owych mas wystartowała w 1956 roku
„Warszawska Jesień”. Wymyślona przez Tadeusza Bairda i Kazimierza Serockiego była jednym ze
zwiastunów nowych czasów. „Była również wykorzystaną szansą, którą te nowe czasy nam dały”
– mówił Jerzy Jasieński, wówczas kierownik Departamentu Imprez Artystycznych i Obchodów w Mini-
sterstwie Kultury i Sztuki. „I była zasługą Związku Kompozytorów. Na wszystkie kolegia Ministerstwa

Kultury, na zebrania KC zawsze chodziliśmy we troje: Kazimierz Sikorski – prezes ZKP, Grażyna Bacewiczówna – członek prezydium i ja. To właśnie z Sikorskim i Bacewiczówną zastanawialiśmy się, w jaki sposób zacząć załatwiać naszą sprawę, jakimi argumentami operować. Kazimierz Sikorski powiedział mi kiedyś, że pozytywna decyzja w sprawie festiwalu zapadła ostatecznie dopiero po jego osobistej rozmowie z Bierutem gdzieś na jakimś przyjęciu.”

Witold Lutosławski wspominał pierwsze festiwale: „Warszawska Jesień» była kolosalnym sukcesem, to po niej nastąpił rozkwit muzyki polskiej – pokolenie kompozytorów urodzonych w trzydziestych latach zyskało olbrzymi rozgłos i było światową sensacją.” Tak właśnie było choćby z karierą Krzysztofa Pendereckiego, która zaczęła się na „Warszawskiej Jesieni” i w Związku. W 1959 roku na II Konkursie Młodych Kompozytorów Związku Kompozytorów Polskich trzy nagrody zdobył nieznany nikomu 26-letni asystent Wydziału Kompozycji w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie – Krzysztof Penderecki! Nagrodzonymi utworami były *Strofy*, *Emanacje* oraz *Psalmy Dawida*. *Strofy* wykonano jeszcze tego samego roku na „Warszawskiej Jesieni”, gdzie usłyszał je niemiecki wydawca Herman Moeck. Wkrótce utwór był grany z wydanej przez Moecka partytury w całej Europie, a Penderecki otrzymał zamówienie od słynnego festiwalu w Donaueschingen. W roku 1960 powstaje *Tren „Ofiarom Hiroszimy”* i Penderecki staje się czołowym przedstawicielem awangardy muzycznej tamtych czasów. A zaczęło się na skromnym Konkursie Młodych Kompozytorów ZKP i na zetkapanowskiej „Warszawskiej Jesieni”. Warto dodać, że następny Konkurs wygrał Henryk Mikołaj Górecki!

Dzisiaj „Warszawska Jesień” jest najpoważniejszą imprezą w dziedzinie muzyki współczesnej, ale nie jedyną organizowaną przez Związek Kompozytorów Polskich. Dziewięć Oddziałów Związku w całym kraju ma swoje festiwale, koncerty, konferencje i sesje. A trzeba też wspomnieć o Polskim Centrum Informacji Muzycznej POLMIC, powstałej w 2001 roku jeszcze jednej agencji Związku, miejscu gromadzącym źródłową informację o muzyce polskiej i polskim życiu muzycznym, promującym muzykę polską na świecie. Po 70 latach Związek Kompozytorów Polskich jest poważnym kreatorem pejzażu muzycznego w Polsce. Jesteśmy przekonani, że to dobrze dla muzyki polskiej i dla polskiej kultury!

Pod koniec obchodów Jubileuszu 70-lecia Związku Kompozytorów Polskich, dzięki współpracy zrzeszonych w ZKP kompozytorów i muzykologów, przyobłąła się w realny kształt idea Jerzego Komowicza nowego spojrzenia na 70 ostatnich lat muzyki polskiej, której ZKP wytrwale towarzyszył. Był to niezwykle festiwal: „7+7=70” czyli „Festiwal Siedmiu Nurtów” i „Koncert Siedmiu Premier” na Siedemdziesięciolecie ZKP. Na siedmiu koncertach zaproponowaliśmy inne niż stosowane dotąd ujęcie twórczości polskich kompozytorów po 1945 roku: to właśnie siedem nurtów, koncentrujących się raczej

wokół pewnych wybranych idei, a nie na technikach kompozytorskich. Każdy koncert zaprogramował inny muzykolog-kurator, a każdy z nich to wybitny znawca polskiej muzyki współczesnej. W esejach zamieszczonych w książeczce programowej kuratorzy wyjaśnili swoje wybory. Odpowiadali nawet na pytania i wątpliwości – na codziennych „spotkaniach w nurtcie” przed koncertami.

Siedem nurtów w muzyce polskiej siedemdziesięciu minionych lat dopełnił przegląd teraźniejszego stanu polskiej twórczości muzycznej. Na zakończenie naszych rocznicowych obchodów zaproponowaliśmy prawykonania utworów specjalnie napisanych na Jubileusz ZKP, zamówionych u kompozytorów reprezentujących wiekowo kolejne dziesięciolecia. Zagrał je znakomity zespół muzyki współczesnej, zaprzyjaźniona z nami i z muzyką polską holenderska Orkest de ereprijs. Jej szef i dyrygent – Wim Boerman – otrzymał w roku 2003 Nagrodę Honorową ZKP za promocję polskiej muzyki współczesnej. Dowodem słuszności decyzji o przyznaniu nagrody i o wyborze tego właśnie zespołu jako wykonawcy finałowego koncertu była kompozycja zamykająca całe wydarzenie: *Koncert fortepianowy nr 1* Hanny Kulenty – już wcześniej będący w repertuarze Orkest de ereprijs, grany w Amhem w Holandii oraz w innych miastach i salach, jednak po raz pierwszy zaprezentowany w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego. Teraz wszystkie wykonane tu utwory wejdą do repertuaru orkiestry, a nagranie tego właśnie koncertu przekazujemy słuchaczom na płytach CD.

Kończymy obchody Jubileuszu 70-lecia Związku Kompozytorów Polskich. Publikacjami (książka *Siódma dekada*, książka programowa „7+7=70”, dwupłytowy album *Tworzymy kulturę*) oraz zorganizowanymi przy tej okazji wydarzeniami chcieliśmy, i chcemy wciąż, sprawić radość jak najszerszym kręgom Słuchaczy i Czytelników. Dziękujemy im oraz wszystkim naszym Mecenansom, Partnerom i Przyjaciółom za wspólne siedemdziesiąt lat z polską muzyką współczesną!

Jednak to jeszcze nie koniec... Zapraszamy na konferencję muzykologów i kompozytorów „Siedem Nurtów” w dniach 23-24 września 2016 o godz. 10 w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie przy ul. Dobrej (Sala im. Bogumiła Lindego), podczas której kuratorzy spotkają się z kompozytorami i publicznością, by wspólnie dyskutować o zagadnieniach prezentowanych podczas Festiwalu.

A przed nami kolejna dekada...

Mieczysław Kominek
Prezes Związku Kompozytorów Polskich

Andrzej Bauer – wiolonczela / cello

Piotr Tabakiernik

Ur. 1986. Absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie (studia w klasie kompozycji Stanisława Moryty). W zakresie improwizacji kształcił się u Szabolcsa Esztényiego. Laureat krajowych i międzynarodowych konkursów kompozytorskich, w tym I nagrody na Konkursie Kompozytorskim im. Tadeusza Bairda (2012) oraz III nagrody *ex aequo* na XIII Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Kazimierza Serockiego (2013).

Jego zainteresowania kompozytorskie skupiają się wokół mikrotonowości i spektralizmu oraz zjawisk z zakresu muzykologii kognitywnej. Jest twórcą performansów, happeningów (*Bösendorfer PROJECT*, *Feedback*, *Tak zwana ludzkość w obłądzeniu*), a także muzyki teatralnej oraz filmowej. Od 2005 roku współpracuje z Igorem Gorzkowskim oraz Studium Teatralnym Koło (m.in. spektakle *Spacerowicz*, *Żółta Strzała*, *Starucha* – Teatr Ochoty w Warszawie; *Burza*, *Kalino malino*, *czerwona jagoda*, *Wariat i zakonnica*, *Rewizor* – Teatr Powszechny, Warszawa; oraz *Zaśmienie* – Teatr Zagłębia, Sosnowiec). W roku 2007 film *Der Kloane / The Runt* z jego muzyką znalazł się w finale międzynarodowego konkursu European Talent Competition: Screening.

Zbigniew Penhersi

Ur. 1935. Studiował kompozycję u Stefana Bolesława Poradowskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademia Muzyczna) w Poznaniu (1955-1956) oraz w klasie Tadeusza Szeligowskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie (1956-1959). W latach 1960-1963, również w warszawskiej uczelni, uczył się dyrygentury pod kierunkiem Bohdana Wodiczki. W 1969 jako stypendysta Rządu Holenderskiego kształcił się w Instytucie Sonologii w Utrechcie.

Laureat konkursów kompozytorskich, m.in.: Konkursu Młodych ZKP (1960, *Ostinata*), Konkursu im. Grzegorza Fitelberga (1964, *Musica humana*), Konkursu im. Artura Malawskiego (1976, *Kroniki mazurskie II*), Konkursu Kompozytorskiego w Gdańsku (1992, *Cantus*), Konkursu Polskiego Radia (1995, *Genesis*). Jego *Muzyczka na koniec wieku* otrzymała rekomendację Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów w Paryżu (2001).

Jest członkiem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (od 1961), Związku Kompozytorów Polskich (od 1959), Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej, Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego, członkiem honorowym Związku Kompozytorów Szkoekich.

*Mieczysław Kominek – Prezes Związku Kompozytorów Polskich /
President of the Polish Composers' Union, Piotr Tabakiernik – kompozytor / composer*

Aleksander Kościów

Ur. 1974. Studiował w Akademii Muzycznej w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina): kompozycję pod kierunkiem Mariana Borkowskiego (1993-1998, dyplom z wyróżnieniem) oraz grę na altówce w klasie Błażeja Sroczyńskiego (1994-1998). Od roku akademickiego 1998/99 jest wykładowcą na swojej uczelni; od 2016 piastuje stanowisko prorektora.

Utwork Aleksandra Kościowa były wykonywane w Polsce oraz za granicą (w Niemczech, Anglii, Szkocji, Rosji, na Ukrainie, we Francji, Włoszech, w Japonii, Korei Południowej, Stanach Zjednoczonych). Twórca muzyki teatralnej. Od 1999 współpracuje z Joe Alterem, amerykańskim choreografem baletu współczesnego.

Od 2003 jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich. Należy również do Stowarzyszenia „Laboratorium Muzyki Współczesnej”, Akademii Fonograficznej, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Jest uznanym pisarzem. Ukazały się trzy jego powieści: *Świat nura* (2006), *Przeproś. Przewodnik gracza* (2008), *Lecą wieloryby* (2010).

Paweł Hendrich

Ur. 1979. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu oraz na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie kompozycji Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil (dyplom z wyróżnieniem).

Od 2002 jest członkiem Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej, od 2007 – Związku Kompozytorów Polskich, a od 2008 – Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej.

Od kilku lat programuje w środowisku Max/MSP i wykonuje muzykę elektroakustyczną. Wraz z Cezarym Duchnowskim i Sławomirem Kupczakiem tworzy trio „Phonos ek Mechanes” wykonujące muzykę elektroakustyczną na żywo. Zespół występował na festiwalach muzyki improwizowanej, współczesnej i elektroakustycznej, m.in.: „Audio Art” w Warszawie i Krakowie, „Avant Music Festival” i „Biennale WRO” we Wrocławiu, „Ad Libitum” w Warszawie, „Kody” w Lublinie, w ramach cyklu koncertów „Contem.Ucha” w Łodzi. Wraz ze skrzypkiem jazzowym Adamem Bałdychem tworzy projekt „Avatar”.

Od 2008 jest wykładowcą w Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Jarosław Siwiński

Ur. 1964. W latach 1983–1988 studiował grę na fortepianie w klasie Kazimierza Gierżoda a w latach 1988–1994 – kompozycję pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego w Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie. Umiejętności doskonalił podczas warsztatów kompozytorskich pod kierunkiem m.in.: Hanny Kulenty, Henryka Mikołaja Góreckiego, Michaela Nymana, Louisa Andriessena, Tristana Muraila.

Jako pianista i kompozytor uczestniczył m.in. w Światowych Dniach Muzyki, w festiwalach „Warszawska Jesień”, „Poznańska Wiosna Muzyczna” oraz „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu.

Jako członek Grupy MM działał na pograniczu teatru, muzyki i sztuk wizualnych. Współpracował m.in. z Eugeniuszem Rudnikiem, Fryderykiem Rzewskim, Michelangelo Pistoletto, Orkest de ereprijs, duetem Viktor Lois / Yin Peet i Grupą Azorro. Tworzy muzykę do filmów animowanych (m.in. Jana Lenicy, Daniela Szczechury, Marcina Giżyckiego, Agnieszki Skolik, Tomasza Kozaka), teatru i gier komputerowych. Od wielu lat współpracuje z poznańskim Centrum Sztuki Dziecka.

Działa w zarządach Związku Kompozytorów Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej.

Zygmunt Krauze

Ur. 1938. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie: grę na fortepianie w klasie Marii Wilkomirskiej (dyplom w 1962) i kompozycję u Kazimierza Sikorskiego (dyplom w 1964). Jako stypendysta Rządu Francuskiego w latach 1966-1967 kształcił się pod kierunkiem Nadii Boulanger.

Od 1963 koncertuje jako pianista w Europie i USA, na najważniejszych estradach, przeważnie z repertuarem współczesnym. W 1967 założył zespół „Warsztat Muzyczny”, specjalizujący się w wykonawstwie najnowszej muzyki, którym kierował przez 25 lat. Od 2002 jest profesorem kompozycji w Akademii Muzycznej w Łodzi a w latach 2006-2010 roku wykładał jednocześnie na UMFC. W 2015 Akademia Muzyczna w Łodzi nadała mu tytuł doktora *honoris causa*.

Członek Honorowy Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (1999), Związku Kompozytorów Polskich (2011), Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (2012).

Od 2001 jest dyrektorem artystycznym Fundacji Ogrody Muzyczne – organizatora letniego festiwalu „Ogrody Muzyczne” na Zamku Królewskim w Warszawie oraz warsztatów kompozytorskich „SYNTHETIS” w Radziejowicach.

Hanna Kulenty

Ur. 1961. W latach 1980-1986 studiowała kompozycję w klasie Włodzimierza Kotońskiego w Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie a następnie – w latach 1986-1988 – u Louisa Andriessena w Królewskim Konserwatorium w Hadze. Uczestniczyła w Międzynarodowych Kursach dla Młodych Kompozytorów organizowanych przez Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej oraz w Wakacyjnych Kursach Nowej Muzyki w Darmstademie. Od 1989 działała jako niezależny kompozytor otrzymując liczne zamówienia, stypendia i nagrody, prowadząc kompozytorskie kursy mistrzowskie. W 2003 na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów najwyższą punktacją i miano utworu „wyselekcjonowanego” otrzymała jej *Koncert na trąbkę i orkiestrę symfoniczną*.

W 2015 roku otrzymała doroczną nagrodę ZKP „za wybitną twórczość kompozytorską, silny rys indywidualny, połączenie muzycznej energetyczności z oryginalnymi rozwiązaniami formalnymi”. W tym samym roku została wykładowcą na Wydziale Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Joanna Freszel – sopran / soprano

toutur thræu / rytuał słyszenia

Wyobraź sobie tajne stowarzyszenie, którego członkowie na powitanie mówią sobie *noetutouk!* – „zaczniemy słyszeć!”. W języku, którym się porozumiewają, wymyślonym setki lat temu przez Mistrzów-Założycieli, nie ma zaimka „my” – ale „My i Ty” lub „My, lecz nie Ty”. Każdy rzeczownik musi mieć rodzajnik zależny od tego, czy jest postrzegalny zmysłami, czy też nie, czy jego istnienia można doświadczyć sensorycznie, czy zmysły pozostają wobec niego bezradne. Użycie czasownika wymaga za każdym razem od mówiącego podjęcia decyzji – czy jest aktywny, czy pasywny wobec tego, co się dzieje, czy ma pełną kontrolę, czy też znajduje się pod kontrolą. Dla *portloenkocoe* – „tych, którzy słyszą”, postrzeganie, myślenie, słyszenie czy odczuwanie nie odmieniają się tak samo jak chwywanie, chodzenie, rzucanie czy mówienie. Oni nieustannie rozróżniają, co robią, a co się z nimi dzieje, czego są pewni, a czego nie. Próbują odpowiedzieć na pytanie: co jest, a czego nie ma?

Wszyscy *portloenkocoe* to muzycy, kompozytorzy. Ci wrażliwi, którym Natura zasiała w duszy ziarno wątpliwości, czy to co widzą i słyszą jest tym, CO JEST, czy też tylko maską iluzji. Sami pobudzają swoją niepewność obcując nieustannie z iluzjami akustycznymi, dźwiękami, które brzmią inaczej, niż zdaje się, że powinny, z melodiami, których przecieź nie ma. Wspinają się po niekończących się schodach paradoksu w poszukiwaniu odpowiedzi na pytanie: *nok rorushroupoe kfepikna, choenchtou, bashrariipaisapine?* Czy jeśli drzewo upada w lesie, a nie ma tam nikogo, kto mógłby to usłyszeć, to czy wydaje ono jakkolwiek dźwięk?

Utwór *toutur thræu* jest portretem rytuału inicjacyjnego, w którym nowy kandydat ma zostać przyjęty do stowarzyszenia. Po zakończeniu okresu przygotowania, trwającej bardzo długo izolacji, oczekiwania w zupełnej ciszy i ciemności, wkracza w świat dźwięku, który będzie chciał go uwieść swoją realną powierzchownością. By stać się *portloenkocoe*, by usłyszeć „My, to też i Ty”, musi zanurzyć się w nurt iluzji, by wydobyć *fefa* – „dźwięk, którego nie można doświadczyć za pomocą zmysłów”. (pt)

Mała litania 2

Kiedy czternaście lat temu przystępowałem do pisania *Małej litanii smyczkowej*, byłem zobowiązany do przestrzegania pewnych określonych „wytycznych”; miał to być mianowicie utwór krótki (ok. 7 minut), utrzymany w wolnym tempie, o dynamice *p – pp* i prawie pozbawiony wyraźnej kulminacji. I takie też „wytyczne” przyjąłem dla *Małej litanii 2*, chociaż – również z uwagi na inny skład wykonawców, jest to zupełnie inny, nowy utwór. (zp)

Many Cities

Sporządzenie do programu notki o utworze *Many Cities* okazało się sporym problemem; istnieją obawy, że problematyczne może być nawet wyjaśnienie, dlaczego. W każdym razie kompozytorowi jako autorowi potencjalnej notki utwór ten nie pomaga.

Nie ma ani wielce przemyślanej konstrukcji (składa się z około trzech połączonych segmentów, a ich wzajemne proporcje nie są bynajmniej głęboko umotywowane, o ile pamiętam, czy to symbolicznie, czy architektonicznie), ani starannie dobranej palety barw i faktur (tym bardziej, że został zamówiony na szczegółowo określone instrumentarium, którego niewątpliwe walory leżały dotąd niekoniecznie w bezpośredniej bliskości fakturalno-barwowych preferencji autora), nie ma też *Many Cities* jakichś godnych programowego opisu aspiracji metaforycznych, podtekstów, gry symboli (choć owych *Cities* jest *as Many as siedemdziesiąt*, co mogłoby zostać posądzone o Związek z jubileuszem). Wynikałoby z tego, że utwór *Many Cities* został napisany mniej więcej tak, jak się wyłaniał ze swej potencjalności, obrastając nie tyle ambitny kościec tradycyjnych elementów dzieła muzycznego, co raczej krzepnąc wokół amebalnej zawiesiny niejasnych idei i tajemniczych skojarzeń. Chyba rzeczywiście głównie one są za to odpowiedzialne. Wiele rzeczy oddano tu w ręce, głosy i stopy wykonawców, solowy sopran nie wypowiada ani jednego słowa, jego asemantyczna kantylena snuje się po terenie instrumentalnym również w formie nadawanej na bieżąco przez wykonawczynię, kulminacja jest na początku i w partyturze ma 11 stron, a najdłuższy (ok. 7 minut, czyli ponad połowa całości) fragment – strony dwie (plus partia sopranu i jego mis).

Chyba jedyną rzeczą obiektywnie oczywistą (i jedynym ukojeniem dla zobligowanego do programowej notki autora) jest fakt, że utwór powstał z okazji 70-lecia Związku Kompozytorów Polskich, jest zatem rodzajem ukłonu, wiele bowiem zawdzięcza Zbiorowemu Jubilatowi zarówno świat muzyki, jak i niżej podpisany. (ak)

Mutususmutus

Tytuł utworu łączy w sobie dwa słowa – „wzajemny” oraz „niemy”. Kompozycja ta jest formą koncertującą, w której perkusista wykonuje „niemą” partię. Jej istotą jest ekspresja ruchowa solisty, który „odwzajemniać” ma muzyczne gesty wykonywane przez muzyków z zespołu. (ph)

HubTub

Tego utworu nie mogłem nazwać inaczej. Jak huba na potężnym, zakorzenionym drzewie, solista wydaje się być tu organizmem z zewnątrz, wziętym-nie-wiadomo-skąd, pasożytem niemal. Jego partia wobec partii zespołu to „ciało obce”, nerwowe, rozczochrane, które brzmi kontrastowo odmiennie wobec zbiorowego i uporządkowanego wysiłku holenderskiej „orkestry”. Tubista-wirtuoz i zespół funkcyjują w „HubTub” skrajnie inaczej (wybują ego wobec pracy zespołowej), nawet w inny sposób przygotowując się do publicznego występu. A jednak oba te byty potrzebują siebie nawzajem, choćby dla równowagi, dla rozrywki, aby nudno nie było.

A zatem – solista jako pasożyt na „zdrowym ciele” orkiestry. Większość muzyków nie byłaby zachwycona powyższym opisem, mieści się jednak, jak myślę, w szerokiej definicji koncertu solowego: osobność kontra zbiorowość.

Natomiast słuchanie i oglądanie w akcji Zdzisława Piernika to wydarzenie samo w sobie. Nudno nie jest nigdy. A preparowana przez niego tuba nie tylko specyficznie brzmi, ale też często specyficznie wygląda. Stąd drugie znaczenie tytułu, przywołujące angielskie słowo „hub” – rozumiane jako centrum, koncentrator, rozgałęziacz. (*js*)

Poemat Apollinaire'a

Guillaume Apollinaire w swoim poemacie z roku 1918 *Prześliczna rudowłosa* zawarł dramatyczny apel do krytyków, może również do rządzących – o wyrozumiałość dla artystów poszukujących. Ten apel jest krzykiem rozpaczliwej wolności wypowiedzi artystycznej. Poemat *Prześliczna rudowłosa* towarzyszył mi od lat młodości. Jest zawsze aktualny.

W utworze wykorzystane są fragmenty poematu. Wypowiada je pianista grający na rozstrojonym pianinie – moim ulubionym instrumencie. Partia solowa pianina jest w opozycji do zespołu instrumentalnego. Ma charakter zmienny i prowokujący. Natomiast partia zespołu jest stabilna, niewzruszona, pozbawiona ekspresji.

Utwór powstał z inicjatywy i na zamówienie Związku Kompozytorów Polskich dla uczczenia jego 70-lecia. Wielu z nas, członków ZKP, pamięta dyskusje i sytuacje, w których sprawa wolności wypowiedzi artystycznej była poruszana. O nią walczył Apollinaire już 100 lat temu. (*zk*)

Leszek Lorent – powietrzna perkusja / air percussion

Piano Concerto No. 1

Utwór powstał w roku 1990 na zamówienie Orkest de ereprijs. Prawykonanie odbyło się 11 października 1990 podczas Amhem Music Festival, Passage Oost-Europa. Grali: Jarosław Kapuściński – fortepian, Orkest de ereprijs, dyrygował Wim Boerman.

Zbigniew Penhersi – kompozytor / composer

Andrzej Bauer

Ur. 1962. Studiował grę na wiolonczeli w Akademii Muzycznej w Łodzi w klasie Kazimierza Michalika (dyplom z wyróżnieniem w 1984). W latach 1986-1987 jako stypendysta rządu austriackiego kształcił się u André Navarry w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu a w latach 1989-1990 dzięki stypendium Witolda Lutosławskiego – u Williama Pleetha w Londynie. Doskonalił się na kursach mistrzowskich, m.in. pod kierunkiem Miloša Sádlo oraz Daniela Szafrana.

Jego obszerny repertuar obejmuje kompozycje od baroku po muzykę współczesną, w tym utwory specjalnie dla niego skomponowane. W 2002, podczas festiwalu „Warszawska Jesień”, wystąpił z recitalem prawykonania utworów na wiolonczelę solo i media elektroniczne powstałych z jego inspiracji. Zapoczątkowany wówczas projekt „Cellotronicum” jest przez artystę kontynuowany, owocuje nagraniami i kolejnymi prawykonaniami.

Prowadzi klasy wiolonczel na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie oraz w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Jest założycielem i opiekunem artystycznym Warszawskiej Grupy CELLONET.

Joanna Freszel

Ur. 1983. Jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie Jadwigi Rappé (2012) oraz Studium Pieśni UMFC (2013), stypendystką Ministra Kultury (2010, 2011), programów ProPolonia (2011), ISA2012 (2012), Młoda Polska (2014), odznaczona medalem *Magna cum Laude* dla najlepszego absolwenta UMFC (2013). W 2006 ukończyła również z wyróżnieniem studia magisterskie na kierunku ochrona środowiska w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

W roku 2015 wytwórnia DUX opublikowała jej debiutancką płytę *Real life song* zawierającą osiem kompozycji młodych polskich kompozytorów: Miłosa Bembinowa, Andrzeja Borzyma jr, Katarzyny Szwed, Rafała Janiaka, Aleksandra Kościowa, Sławomira Zamuszki, Agaty Zubel oraz (tytułowy utwór płyty) Jagody Szymtyki. Album był nominowany do nagrody Fryderyk 2016 w dwóch kategoriach: „Album Roku – Muzyka Współczesna” i „Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej” oraz otrzymał nagrodę Złotego Orfeusza – Les Orphées d’Or Academie du Disque Lyrique – Prix de la SACD za najlepszą interpretację muzyki współczesnej.

Leszek Lorent

Ur. 1984. W 2008 ukończył z wyróżnieniem Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie, kształcił się również w Conservatoire Nationale Supérieur Musique et Danse de Lyon w klasie mistrzowskiej Jeana Geoffroy'a. W latach 2006-2009 w ramach programu stypendialnego Socrates-Erasmus uczestniczył w kursach interpretacji nowej muzyki w Tallinie. Obecnie jest wykładowcą na UMFC w Warszawie, gdzie współtworzy Studium Muzyki Nowej. Jego artykuły z pogranicza muzyki i filozofii są publikowane m.in. w piśmie warszawskich uczelni artystycznych „Aspiracje” i w „Zagadnieniach Naukoznawstwa PAN”. W obszarze jego naukowych dociekań znajdują się m.in.: filozofia muzyki (współpraca z Tadeuszem Kobierzyckim), muzyka stochastyczna Iannis Xenakisa (współpraca z Sharon Kanach), polski sonoryzm, twórczość młodego pokolenia (współpraca z kompozytorami: Miłoszem Bembinowem, Dariuszem Przybylskim, Ignacym Zalewskim, Tomaszem Opałką). Ukazały się dwie płyty artysty: *Eidos*, z kompozycjami Dariusza Przybylskiego, Miłosza Bembinowa, Ignacego Zalewskiego i Iannis Xenakisa (*fortune*, 2013) oraz *Kundalini. Lorent plays Błażewicz* (Requiem Records, 2015).

Zdzisław Piernik

Ur. 1937. Ukończył studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie w klasie Juliusza Pietrachowicza. Po sukcesie w 1970 na Ogólnopolskim Festiwalu Młodych Muzyków w Gdańsku rozpoczął swoją karierę jako solista. Jako pierwszy tubista w Polsce do swej gry wprowadził frullato, flażolety, glissanda, wielodźwięki i tzw. dźwięki czyszczące. Rozpoczął także eksperymenty sonorystyczne z tubą preparowaną.

Ma różnorodny repertuar koncertowy, od własnych transkrypcji dzieł dawnych mistrzów po utwory najnowsze. Ściśle współpracował z wieloma kompozytorami. Swoje dzieła dedykowali mu między innymi Benno Ammann, Zbigniew Bargielski, Andrzej Biezan, Marian Borkowski, Andrzej Dobrowolski, Roman Haubenstock-Ramati, Wojciech Kilar, Krzysztof Knittel, Andrzej Krzanowski, Krzysztof Penderecki, Bogusław Schaeffer, Elżbieta Sikora, Witold Szalonek.

Obecnie po kilkuletniej przerwie w wykonywaniu muzyki współczesnej powraca na sceny, współpracuje z młodszym pokoleniem muzyków improwizujących, m.in. Sławomirem Janickim (kontrabas), Michałem Górczyńskim (klarnet) i Andrzejem Izdebskim (gitara).

Jarosław Siwiński – kompozytor / composer, Zdzisław Piernik – tuba

Frank Peters

Ur. 1965. Grę na fortepianie studiował w Konserwatorium w Amsterdamie w klasie Jana Wijna (dyplom z wyróżnieniem) i doskonalił na kursach mistrzowskich pod kierunkiem takich artystów jak: Peter Feuchtwanger, Elizabeth Leonskaja, Geörgy Sebök, Hans Leygraf i Boris Berman.

Jego kariera zaczęła się od zwycięstwa w konkursie *Berlage Competition* (1985). Od tego czasu grywał w najważniejszych salach w Holandii, wielu krajach europejskich, w Rosji, USA, Chinach i Australii. Jego repertuar jest rozległy: od muzyki klasycznej, przez romantyczną aż po dzieła muzyki współczesnej. Wykonywał partie solowe koncertów Bacha, Beethovena, Ravela, Szostakowicza, Rachmaninowa, Prokofiewa, Sznitkego i Hanny Kulenty.

Obecnie jest profesorem gry na fortepianie w Konserwatorium w Amsterdamie oraz w konserwatorium ArtEZ w Arnhem i Zwolle. Często naucza na kursach mistrzowskich – we Francji, w Belgii i w Chinach. Jest członkiem *Hexagon Ensemble* oraz *Ensemble MP21*.

Wim Boerman, Orkest de ereprijs

Ur. 1951, studiował grę na flecie w Konserwatorium w Arnhem pod kierunkiem Riena de Rede'a i Fransa van der Wiela. W 1979 z zaprzyjaźnionymi muzykami założył *Orkest de ereprijs* (początkowo grupa działała bez dyrygenta). Zamiarem zespołu było wykonywanie utworów nowej muzyki pisanych specjalnie dla orkiestry – w tradycyjnych salach koncertowych, ale także w innych przestrzeniach i na wolnym powietrzu. Po kilku latach łączenia wykonawstwa z dyrygowaniem, ze względu na złożoność utworów, Wim Boerman został dyrektorem artystycznym i dyrygentem zespołu. W roku 2003 został uhonorowany Medalem – Odznaką Honorową Związku Kompozytorów Polskich jako „mecenas polskiej muzyki współczesnej w Europie i na świecie”.

Zespół de ereprijs zyskał renomę wybitnego wykonawcy nowej muzyki, zarówno w swoim kraju, jak i za granicą. Trzykrotnie (1995, 2003, 2010) wystąpił na festiwalu „Warszawska jesień” a na jego zamówienie muzykę pisali tacy kompozytorzy jak: Hanna Kulenty, Martijn Padding, Louis Andriessen, Richard Ayers i David Dramm.

Wykonuje muzykę komponowaną, improwizowaną, a także gatunki *crossover*. Zainicjował wiele projektów artystycznych, często łączących muzykę z innymi dyscyplinami, jak film, teatr, taniec, sztuki wizualne. Angażuje się również w działalność pedagogiczną oraz promocję młodych talentów. Przy wsparciu konserwatoriów w Hadze, Rotterdamie i ArtEZ zespół organizuje co roku „*Young Composers Meeting*”.

We create culture

Tworzymy kulturę

Polish Composers' Union – 70 years

Związek Kompozytorów Polskich – 70 lat

Concert of Seven Premieres

Koncert Siedmiu Premier

CD1 (polmic 122)

1. Piotr Tabakiernik (b. 1986)
toutur throeu / the rite of hearing (2016) for cello and ensemble 19'51"

Andrzej Bauer – cello

vocal ensemble: Małgorzata Bartkowska, Justyna Czerwińska, Anna Dubicka, Gabriela Jeleńska,
Aleksandra Endzelm-Obertyn, Katarzyna Homan, Lilianna Krych, Zbigniew Malak, Tomasz Nowak,
Jacek Rąbiński, Patryk Różycki, Zofia Smolarska, Karolina Szurek, Marta Tabakiernik

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

Marta Olko – sound projection

2. Zbigniew Penhersi (b. 1935)
Little Litany 2 (2016) for Orkest de ereprijs 06'39"

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

3. Aleksander Kościów (b. 1974)
Many Cities (2016) for soprano and ensemble 09'05"

Joanna Freszel – soprano

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

Marta Olko – sound projection

4. Paweł Hendrich (b. 1979)
Mutususmutus (2016) for chamber orchestra and air percussion 12'56"

Leszek Lorent – air percussion

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

CD2 (polmic 123)

1. Jarosław Siwiński (b. 1964)
HubTub (2016) for tuba and ensemble 11'41"

Zdzisław Piernik – tuba

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

2. Zygmunt Krauze (b. 1938)

Poem of Apollinaire (2016) for speaking pianist and 12 instruments 14'31"

© & © Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Zygmunt Krauze – upright piano

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

Marta Olko – sound projection

3. Hanna Kulenty (b. 1961)

Piano Concerto No. 1 (1990) for piano and chamber orchestra 19'05"

© & © Donemus

Frank Peters – piano

Orkest de ereprijs, Wim Boerman – conductor

WE UPHOLD CULTURE

WE FOSTER CULTURE

WE CREATE CULTURE

www.zkp.org.pl

Polish Composers' Union

27 Rynek Starego Miasta, 00-272 Warsaw

tel.: (+48) 22 8311634, (+48) 22 8311741, fax: (+48) 22 8874052

e-mail: zkp@zkp.org.pl, www.zkp.org.pl

Honorary President: Krzysztof Penderecki

President: Mieczysław Kominek

Honorary Members:

Roman Berger, Ludwik Bielawski, Michał Bristiger, Teresa Chylińska, Anna Czekanowska, Zofia Helman, Eugeniusz Knapik, Zygmunt Krauze, Jan Krenz, Andrzej Nikodemowicz, Mirosław Perz, Irena Poniatowska, Bogusław Schaeffer, Stanisław Skrowaczewski, Jan Sześzewski, Paweł Szymański, Mieczysław Tomaszewski

Polish Composers' Union (PCU)

is an artistic association of composers and musicologists, founded in 1945, but continuing the work of the Polish Composers' Association (est. 1925). It has nine Regional Branches (with seats in Bydgoszcz, Cracow, Gdańsk, Katowice, Lublin, Łódź, Poznań, Warsaw and Wrocław) as well as a Youth Circle.

Polish Composers' Union

- seeks to uphold musical culture in the life of the Polish society,
- lobbies for legal regulations concerning the support and protection of composers' work and musicologists' research,
- stimulates and promotes music composition and performance through festivals, concerts, competitions, sessions, meetings, publications, commissions and awards,
- acts within the framework of the European Composers' Forum (ECF), the European Composer and Songwriter Alliance (ECSA), the International Association of Music Information Centres (IAMIC), and the European Conference of Promoters of New Music (ECPNM),
- organises the "Warsaw Autumn" International Festival of Contemporary Music,
- runs the operations of the Polish Music Information Centre POLMIC with its vast collection of books, scores, periodical, recordings, promotional publications and CD releases of Polish contemporary music, databases of contemporary music accessible to everyone interested, as well as Polmic.pl – a free access website dedicated to contemporary Polish music and musical life.

70 years of the Polish Composers' Union

In 2015 the Polish Composers' Union (PCU) celebrated 70 years of its activity. The Union was founded during a National Convention of Music Composers held in Cracow between 29th August and 1st September 1945. The Convention – presided over by Piotr Perkowski – accepted the Union's Statute, drafted by Tadeusz Szeliński, Bolesław Woytowicz and Perkowski himself. The Convention also issued a declaration which said:

“Polish composers, assembled at the nationwide Convention in Cracow – the first after our revived country regained independence – hereby declare that they comprehensively agree with all the fundamental principles of democracy and declare their active participation in rebuilding and promoting Polish culture. The responsibilities that Polish artists take upon themselves at this moment come from a realisation that Polish art can only flourish when it is rooted in the widest democratic masses, and that at the foundation of art there must be a spiritual link with the strict ideals of humanitarianism put into practice.”

The times were difficult though probably interesting... Fortunately, we are already 70 years removed from that period. But we could just as well celebrate 90 years of the Polish Composers' Union – or rather Association, since that was the name of the organisation founded in 1925. Little is known about that first representation of Polish composers, since no documents have survived to our time. We know that the Association continued underground activity under the Nazi occupation, e.g. financially supporting its members. Already in February 1945, the Association resumed its operations under the presidency of Adam Wieniawski and even received some funding from the Ministry of Culture and Art. Still, at the above-mentioned National Convention of Music Composers in Cracow, the Association was dissolved and its members joined the freshly founded PCU.

The Polish Composers' Union can also claim one more birthday, mentioned but briefly in historical sources. In October 1944, in Lublin – the city of the July Manifesto of the Polish Committee of National Liberation (PKWN) – a group of artists: Aleksander Barchacz, Mieczysław Drobner, Albert Harris and Edward Sienkiewicz founded... a Polish Composers' Union. Of those listed above, Mieczysław Drobner made the most impressive career, becoming (in February 1945) the first director of the Music Department at the Ministry of Culture and Art. The Convention in Cracow, however, chose other members of the Board: Piotr Perkowski as the first President of the PCU, Roman Palester and Stanisław Wiechowicz as Vice-Presidents, and Witold Lutosławski in the double role of Secretary and Treasurer.

As for the question of the Union's origins, then, we may accept that it is 70 years old, though a conscientious (or petty?) researcher could easily add twenty more years to its history. Leaving that question to scrupulous historians, I will recall some major events and tidbits from the colourful biography of this seventy-year-old.

There were no musicologists at the Convention in 1945. The PCU was a composer-only organisation at first, but musicologists soon joined in. A Convention of Polish Musicologists was held in Warsaw on 18th-19th November 1948, and two days later, on 21st November, the 4th General Assembly of PCU members established the Musicologists' Section. The same Assembly also launched the Youth Circle and founded the annual Award of the Polish Composers' Union. What was the role of musicologists in a composers' union? It seems that they were mostly supposed to "declare themselves", as evident from the following excerpt from the "Declaration of Ideals" passed by the same 4th General Assembly of PCU members:

"Polish composers are well aware that any elitism, both in artistic work and in the Union's organisation, would be an anachronism in our present-day reality. Both the composition of an increasing number of popularising works based on Polish folklore, and the extension of the PCU to include a musicologists' section and a youth circle – bears evidence to these changes."

It seems, therefore, that musicologists contributed to the Union the ideals of equality and probably also brotherhood (!), while remaining for the moment in the shadow. It was accepted as a *gentlemen's agreement* that a musicologist would never be the President of the Union, though one of the Vice-President's posts was reserved for a musicologist. Still, already 12 years later – in 1960 – the Assembly elected Stefan Śledziński – a musicologist, not a composer – as the President of the Union's Board, and from that moment on musicologists held the presidency of the Union for 29 years (with a short break during the double tenure of Krzysztof Meyer). This fact demonstrates clearly that we have had our place in the Union nearly from the beginning – for better or for worse, since times were changing. It seems that originally the musicologists were supposed to control and guarantee the ideological correctness of the composers, as exemplified by the (in)famous Assembly in Łagów (1949), where socialist-realism was declared to be the binding doctrine in music. Still, both parties got used to each other and today – in quite different political circumstances – 157 out of the 383 members of the PCU are musicologists.

The "fundamental principles of democracy" (or socialism?) and the "strict ideals of humanitarianism" remained the binding doctrine for many more years – but in the mid-1950s the idea of art flourishing by being "rooted in the widest masses" was already less prominent. The "Warsaw Autumn" festival, invented by Tadeusz Baird and Kazimierz Serocki and initiated in 1956 – most likely without the support of the said

masses – already heralded the new times. "It was also a chance that the new times afforded to us, and a chance that we used well," commented Jerzy Jasieński, the then Head of the Artistic Events and Celebrations Department at the Ministry of Culture and Art. "This was all owing to the Composers' Union. The three of us – Kazimierz Sikorski, President of the PCU, Grażyna Bacewicz, Member of the Presidium, and myself – attended all the meetings at the Ministry and the Party's Central Committee. It was with Sikorski and Bacewicz that we discussed how to get about our job and what arguments we should use. Sikorski told me once that the approval for the Festival was eventually granted only after his personal conversation with [Poland's President] Bierut at some kind of party."

Witold Lutosławski recalled the early Festival editions: "The Warsaw Autumn' was an enormous success, and it triggered a flourishing of Polish music. The generation of Polish composers born in the 1930s won huge acclaim and became a worldwide sensation." This was the case with e.g. the career of Krzysztof Penderecki, which began at the "Warsaw Autumn" and within the Composers' Union. In the 2nd PCU Competition for Young Composers in 1959, three main prizes went to a still completely unknown assistant lecturer from the Cracow State Higher School of Music's Composition Department – Krzysztof Penderecki! The awarded compositions – *Strophes*, *Emanations* and *Psalms of David* – were played in the same year at the "Warsaw Autumn", where they were heard by the German publisher Herman Moeck. Soon Penderecki's music was performed throughout Europe from Moeck's published score, and Penderecki was commissioned to write a piece for the famous festival in Donaueschingen. In 1960 he wrote the *Threnody to the Victims of Hiroshima* and was hailed as the leading representative of the music avant-garde at that time. Still, it all began with a modest competition organised for young composers by the Polish Composers' Union, and with presentations at the PCU's festival – the "Warsaw Autumn". Notably, the next edition of the same competition was won by Henryk Mikołaj Górecki!

Today the "Warsaw Autumn" is the PCU's most important contemporary music event – but not the only one. The nine branches of the Union hold their own festivals, concerts, conferences and sessions throughout Poland. One should also mention the Polish Music Information Centre POLMIC, established in 2001 as one of the Union's operations, which collects source information about Polish music and music life, as well as promoting Polish music worldwide. Seventy years since its inception, the Polish Composers' Union is a key player in the Polish music stage – to the benefit of Polish music and Polish culture at large.

•••

Toward the end of the PCU's 70th anniversary celebrations, thanks to the joint effort of composers and musicologists active in the PCU, the idea of a new retrospective look at the last 70 years in the history of Polish music – put forward by Jerzy Kornowicz – was put into practice in the form of a quite extraordinary

festival. "7+7=70" – the "Festival of Seven Currents" or "of Seven Premieres" – held to mark the PCU's 70 years of activity, took an altogether different approach to the output of Polish composers after 1945 from those hitherto presented. The seven currents represent a focus on selected ideas rather than on specific composition techniques. Each concert was programmed by a different musicologist acting as its curator – and all the programmers are eminent experts on Polish contemporary music. The curators commented on their choices in essays printed in the festival's programme book. They also met the audience before the concerts – at "Current Meetings in the Current" – in order to respond to questions and doubts.

The survey of seven currents in the Polish music of the last seven decades was complemented by a concert illustrating the present-day developments in Polish music. This concert, closing the PCU anniversary celebrations, featured the premieres of works specially composed for the PCU's Jubilee, commissioned from composers representing the successive decades or generations. The compositions were performed by the excellent Dutch Orkest de ereprijs, long-time friends and companions of the Union. The Orchestra's leader and conductor, Wim Boerman, received the PCU Honorary Award (2003) for promotion of Polish contemporary music. One of the proofs that this award and the choice of these performers was well justified was the composition that closed our concert of premieres: Hanna Kulenty's *Piano Concerto No. 1*. It had already been presented by Orkest de ereprijs in the Dutch Arnhem and other cities, but in Warsaw's Witold Lutosławski Polish Radio Concert Studio it was heard for the first time. Now all the compositions that made up the final concert will become part of the Orchestra's repertoire, and the concert itself is made available on a 2CD album.

Several publications and events sum up the PCU's 70th anniversary celebrations: the book entitled *The Seventh Decade [Siódma dekada]*, the "7+7=70" festival programme book, the 2CD album *We create culture*, as well as the festival itself and other events, always meant to bring joy and pleasure to the widest possible circle of our Listeners and Readers. I would like to take this opportunity to thank our Patrons, Partners and Friends for the last seventy years we have spent together supporting Polish contemporary music!

But this is not the end. We invite you wholeheartedly to the composers and musicologists' conference entitled "The Seven Currents", to be held on 23rd-24th September 2016 at the University of Warsaw Library, Bogumił Linde Hall, Dobra St. During the sessions (starting at 10 am) our concert curators will meet the composers and the audience in order to discuss the topic and issues that were the subject of our Festival. And the eighth decade is already upon us...

Mieczysław Kominek

Zygmunt Krauze – kompozytor i solista (pianino) / composer and soloist (upright piano)

Piotr Tabakiernik

Born in 1986, he graduated from the Department of Composition, Conducting and Theory of Music at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw (Stanisław Moryto's composition class). He also studied improvisation with Szabolcs Esztényi. Among his Polish and international accolades one should mention: the first prize in the Tadeusz Baird Young Composers' Competition (2012) and (joint) third prize in the 13th Kazimierz Serocki International Composers' Competition (2013).

His artistic interests focus on microtonality and spectral music, as well as cognitive musicology. Author of performances and happenings (the *Bösendorfer PROJECT*, *Feedback*, *Tak zwana ludzkość w obłądzenie* [*The So-called Humanity Gone Mad*]), as well as music for theatre and film. Since 2005 he has collaborated with Igor Gorzkowski and the Koło Theatre Studio. He has written music for more than a dozen of theatre productions, including *Spacerowicz* [*Der Flaneur, Stroller*], *Żółta Strzała* [*Yellow Arrow*], *Starucha* [*The Old Woman*] at the Ochoty Theatre in Warsaw, *Burza* [*The Tempest*], *Kalino malino, czerwona jagoda* [*Viburnum Dear Red Berry Bush*], *Wariat i zakonnica* [*The Madman and the Nun*], *Rewizor* [*The Government Inspector*] at the Powszechny Theatre in Warsaw, and *Zaćmienie* [*The Eclipse*] at the Zagłębia Theatre in Sosnowiec. In 2007 the film *Der Kloane / The Runt* with a soundtrack composed by Tabakiernik reached the finals of the international European Talent Competition "Screening".

Zbigniew Penhersi

Born in 1935. He studied composition with Bolesław Poradowski at the State Higher School of Music (PWSM, now Academy of Music) in Poznań (1955–1956), and later at the State Higher School of Music (PWSM, now the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw: composition with Tadeusz Szeliowski (1956–1959), and conducting under Bohdan Wodiczko (1960–1963). He also obtained a Dutch government scholarship to study at the Institute of Sonology in Utrecht (1969).

Prize-winner in competitions for composers such as: the Polish Composers' Union Competition for Young Composers (1960) for *Ostinatos*; the Grzegorz Fiteberg Competition (1964) for *Musica humana*; the Artur Malawski Competition (1976) for *Masurian Chronicles 2* [*Kroniki Mazurskie 2*]; the Composing Competition in Gdańsk (1992) for *Cantus*; and the Polish Radio Competition (1995) for *Genesis*. His *Little Music for the End of the Century* [*Muzyczka na koniec wieku*] was one of the recommended works of the International Rostrum of Composers in Paris in 2001.

Member of the Society of Authors ZAIKS (since 1961), the Polish Composers' Union (since 1959), the Polish Society for Contemporary Music (PTMW), and the Warsaw Music Society (WTM). Honorary member of the Scottish Society of Composers (1987).

Aleksander Kościów – kompozytor / composer, Andrzej Bauer – wiolonczelista / cellist

Aleksander Kościów

Born in 1974. In the years 1993-1998 he studied composition with Marian Borkowski (diploma with distinction) and in 1994-1998 – viola with Błażej Sroczyński at the Academy of Music (now – the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. He has worked as a lecturer at his *alma mater* since the academic year 1998/99. Deputy vice-chancellor of the F. Chopin University since 2016.

His works have been performed both in Poland and abroad (Germany, England, Scotland, Russia, Ukraine, France, Italy, Japan, South Korea and the USA). He is also a composer of music for the theatre. In 1999 he started collaboration with Joe Alter – an American choreographer working in the field of contemporary ballet.

He is a member of the Polish Composers' Union (since 2003), the "Contemporary Music Laboratory" Society, the Phonographic Academy and the Society of Authors ZAiKS.

He is also a recognised novelist, the author of: *Świat nura* [*The World of the Loon*] (2006), *Przepros. Przewodnik gracza* [*Say Sorry. A Player's Manual*] (2008), *Lecą wieloryby* [*Whales Flying*] (2010).

Paweł Hendrich

Born in 1979. He graduated from the Engineering and Economics Department of the Wrocław University of Economics. He is also a graduate of the Academy of Music in Wrocław in the composition class of Grażyna Pstrokońska-Nawratil (diploma with distinction).

He is a member of the Polish Society for Contemporary Music (since 2002), the Polish Composers' Union (since 2007) and the Polish Society for Electroacoustic Music (since 2008).

For several years, Paweł Hendrich has been programming in the Max/MSP environment, and performing electroacoustic music. Together with Cezary Duchnowski and Sławomir Kupczak, he has founded the Phonos ek Mechanes trio, performing live electroacoustic music. The ensemble has performed at numerous festivals of improvised, contemporary and electroacoustic music, including: "Audio Art" in Warsaw and Cracow, the "Avant Music Festival" and the "Biennale WRO" in Wrocław, "Ad Libitum" in Warsaw, "Kody" in Lublin, as well as during the concert cycle "Contem.Ucha" in Łódź. With the leading jazz violinist Adam Baldych, he has created a project entitled *Avatar*.

Since 2008 he has worked as a lecturer at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław.

Jarosław Siwiński

Born in 1964. He studied piano with Kazimierz Gierzod (1983-1988) and composition with Włodzimierz Kotoński (1988-1994) at the Academy of Music (now – the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. He developed his abilities at workshops for composers conducted, among others, by Hanna Kulenty, Henryk Mikołaj Górecki, Michael Nyman, Louis Andriessen, and Tristan Murail.

As a pianist and composer, he has taken part in such festivals as: the ISCM World Music Days, the "Warsaw Autumn", the "Poznań Music Spring" and the "Musica Polonica Nova" in Wrocław. As a member of MM Group, he co-created projects combining theatre, music and visual arts. He has collaborated with Eugeniusz Rudnik, Fryderyk Rzewski, Michelangelo Pistoletto, Orkest de ereprijs, the Viktor Lois / Yin Peet duo, Azorro Group, and many others. He has composed music for cartoons (by Jan Lenica, Daniel Szczechura, Marcin Giżycki, Agnieszka Skolik, Tomasz Kozak, and others), the theatre and computer games. For many years he has collaborated with the Children's Art Centre in Poznań.

He is a member of the managing boards of the Polish Composers' Union and the Polish Society for Contemporary Music.

Zygmunt Krauze

Born in 1938. He studied piano with Maria Wilkomirska (graduated in 1962) and composition with Kazimierz Sikorski (degree in 1964) at the State Higher School of Music (now – the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. The French government granted him a scholarship for composition studies with Nadia Boulanger in Paris (1966-1967).

Since 1963 he has given many concerts in Europe and the United States as a pianist performing primarily contemporary works. In 1967 in Warsaw he founded the “Music Workshop”, an ensemble specialising in performances of recently composed music, which he directed for 25 years. In 2002, he was appointed Professor of Composition at the Academy of Music in Łódź, and in 2006-2010 he was lecturing simultaneously at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw. In 2015, the Academy of Music in Łódź awarded him an honorary doctorate.

Honorary member of the International Society for Contemporary Music (1999), the Polish Composers’ Union (2011), and the Polish Society for Contemporary Music (2012).

Since 2001 he has been the artistic director of the “Music Gardens” Foundation – organiser of the summer festival “Music Gardens” at the Royal Castle in Warsaw, as well as the “SYNTHETIS” composition workshops in Radziejowice.

Hanna Kulenty

Born in 1961. In 1980-1986 she studied composition with Włodzimierz Kotoński at the Academy of Music (now – the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw, then in 1986-1988 - composition with Louis Andriessen at the Royal Conservatoire in the Hague. She also participated in International Courses for Young Composers organised by the Polish Society for Contemporary Music, as well as the International Summer Courses for New Music in Darmstadt.

Since 1989, she has been a freelance composer, the recipient of numerous commissions and scholarships. She has also taught numerous courses of composition. She has received many prizes for her works. In 2003, during the International Rostrum of Composers, her *Concerto for Trumpet and Symphony Orchestra* was the selected work with the greatest number of points.

In 2015 Hanna Kulenty received the annual PCU Award “for an outstanding output of compositions representing strongly individual qualities, and for combining musical energy with original formal solutions.” In the same year she was appointed lecturer at the Department of Composition, Music Theory and Sound Engineering, F. Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz.

Frank Peters – fortepian / piano

toutur thræu / the rite of hearing

Imagine a secret society whose members greet each other with the word *noetutouk!* – “let’s start hearing!” In the language they communicate in, invented many centuries ago by the Founding Masters, the pronoun “we” does not exist – there is only “We and You”, “We but not You”. Each noun is preceded by an article which depends on whether the designate can be perceived by our senses or whether the senses cannot experience and demonstrate its existence. Every use of a verb calls for a decision on the part of the speaker – am I active or passive in relation to what is going on; am I in control, or am I being controlled. In the language of the *portloenkocoe* – “the hearing ones” – seeing, thinking, hearing and feeling are inflected differently from catching, walking, throwing or speaking. They constantly distinguish their own actions from what is happening to them, what they are certain of from what they have doubts about, and continually strive to answer the question: what is, and what is not?

All of the *portloenkocoe* are composers and musicians – the sensitive ones, in whom Nature planted a grain of doubt, whether what they see and hear is WHAT REALLY IS, or just a mask of illusion. They themselves nourish their doubts by continuous contact with acoustic illusion, with things that sound different from what they should and melodies which in fact are not there. They climb the never-ending staircase of paradox in search for an answer to the overwhelming question: *nok rorushroupoe kfepik-na, choenchtou, bashraripipaisapine?* When a tree falls in the forest and there is no one to hear it fall, does it really make a sound?

The composition entitled *toutur thræu* portrays a rite of passage which all candidates for members of the society must go through. After the period of preparation and very long isolation, of waiting in complete silence and darkness, they enter the world of sound, which will attempt to seduce them with its superficial glamour. In order to become *portloenkocoe*, to hear the invitation “We also means You” – they must plunge into the world of illusion and bring out the *fefa* – “the sound that cannot be experience by the senses”. (pt)

Little Litany 2

When I began to write my *Little String Litany* fourteen years ago, I was bound by certain “specifications”. The piece was to be short (c. 7 minutes), in a slow tempo, with the dynamic range of *p* to *pp*, and virtually devoid of distinct culminations. In my *Little Litany 2* I decided to follow the same “guidelines”, though for many reasons, including a different complement of performers – it is a new, completely different piece. (zp)

Many Cities

Writing a note about my *Many Cities* for the festival programme book has turned out to be a problem – and I'm afraid it may even prove problematic to explain why. Be it as it may, the music does not support me as a composer in writing a potential commentary.

It has no carefully conceived structure (it can roughly be divided into three connected segments whose mutual proportions – as far as I can remember – are not the result of any profound reflection, whether in terms of symbolism or architecture). There is no carefully selected palette of colours and textures. I was commissioned to write for a specific set of instruments, whose unquestionable merits do not change the fact that my own textural-coloristic preferences have been rather different so far. One would also look in vain in this music for any metaphorical aspirations, implied meanings or playing with symbols that could justify a programmatic declaration (though – talking of symbols – the *Cities* are as *Many* as seventy, and some might see this Union of elements as a reference to you-know-which-jubilee). The reader might now get the impression that the piece was composed more or less as it gradually emerged from its potentiality, not so much building upon the traditional skeleton of a musical work as coagulating around an amoebal conglomerate of vague ideas and mysterious associations. And indeed, these ideas and associations seem to be responsible for the final shape of the composition. Much of the initiative has been passed into the hands, feet and voices of the performers. The solo soprano does not utter a single word – its asemantic cantilena floats about in the instrumental field, taking also such shapes as the singer chooses to use in the process of performance. The culmination comes at the beginning and takes up 11 pages of the score, whereas the longest section (approx. 7 minutes, more than a half of the whole) occupies only two pages (plus the soprano part and that of the singing bowls she plays).

The only objectively certain fact (and the only consolation for me as a composer obliged to provide a programme note) is that the piece was composed for the Polish Composers' Union's 70th anniversary, and is therefore a kind of gesture of gratitude, since both the author of these words himself and the entire world of music owe a lot to our Collective Jubilarian. (ak)

Mutususmutus

The title combines two words: "mutual" and "mute". This is a *concertante* piece with the percussionist playing a "mute" part, which depends on the soloist's physical expression "reciprocating" the musical gestures of the ensemble members. (ph)

HubTub

This composition could not bear any other title. Like a fungus (Pol. *huba*) on a huge deep-rooted tree, so also the soloist appears here as a creature from the outside, a guest from-nobody-knows-where, nearly a parasite. The solo part forms a “foreign body” in relation to the parts of the ensemble. It is nervous and unkempt, forming a contrast to the organised collective effort of the Dutch “orkest”. The virtuoso tubaist and the ensemble have radically different characters in *HubTub*: it is an exuberant ego opposed to collective effort. They even prepare differently for the public performance. Still, both need each other to maintain balance, and to relieve boredom.

We therefore have a soloist as a parasite feeding on the “sound body” of the orchestra. I don't think most musicians would be delighted to hear this description, but I believe it still fits into the broad definition of a solo concerto: separateness versus the community.

Be it as it may, listening to and watching Zdzisław Piernik play is a delight in itself, and will certainly not bore anyone. The tuba – after his own preparations – not only has a special sound, but also often looks special. Hence the other meaning of the title – from the English *hub* understood here as a centre, a networking device, a connecting port. (js)

Poem of Apollinaire

In his poem *La Jolie Rousse* (*The Pretty Redhead*) of 1918, Guillaume Apollinaire contained a dramatic appeal to the critics – and perhaps also to the rulers – to treat artists on their quest with understanding. This appeal was a desperate cry for the freedom of artistic expression. *The Pretty Redhead* has been with me since my youth, and it remains valid to me today.

In my composition, I used excerpts from the poem declaimed by the pianist, who plays an upright piano out of tune – my favourite instrument. The solo piano part is in opposition to that of the instrumental ensemble. It is changeable and provocative, whereas the ensemble part is stable, impassive and devoid of expression.

The piece was commissioned as part of the Polish Composers' Union's initiative to celebrate 70 years of its activity. Many of us – PCU members – can well remember disputes and situations in which the problem of artistic freedom came to the fore. This is what Apollinaire fought for already a hundred years ago. (zk)

Piano Concerto No. 1

The piece was composed in 1990 as a commission from Orkest de ereprijs and premiered on 11th October 1990 during the Arnhem Music Festival, Passage Oost-Europa by Jarosław Kapuściński – piano and Orkest de ereprijs conducted by Wim Boerman.

Paweł Hendrich – kompozytor / composer, Jerzy Kornowicz – kompozytor / composer

Andrzej Bauer

Born in 1962. He completed his studies under Kazimierz Michalik at the Academy of Music in Łódź (diploma with distinction, 1984). He continued his musical education, working with among others André Navarra at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Vienna (1986-1987), as well as with Miloš Sádlo and Daniil Szafran during numerous masterclasses. He also completed a two-year course in London under William Pleeth, thanks to a scholarship funded by Witold Lutosławski (1989-1990).

The artist's extensive repertoire features many works of contemporary and new music, including works composed especially for him. At the 2002 "Warsaw Autumn" festival Andrzej Bauer gave a recital of premieres of pieces for cello solo and electronic media which he had himself inspired. The Cellotronicum project thus launched has been continued by the artist ever since, resulting in new recordings and more premieres.

Andrzej Bauer is a lecturer at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw and the Feliks Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz. He is the founder and artistic director of the Warsaw CELLONET Group.

Joanna Freszel

Born in 1983. She graduated from Jadwiga Rappé's class at the F. Chopin University of Music in Warsaw (2012) and from the F. Chopin University's Song Studies (2013). Recipient of the Minister of Culture scholarships (2010, 2011); a beneficiary of the ProPolonia (2011), ISA2012 (2012) and Young Poland programmes (2014); winner of the Magna cum Laude medal for the best F. Chopin University graduate (2013). In 2006 she also obtained an honours degree in environment protection from the Warsaw University of Life Sciences.

In 2015 DUX released her debut album *Real Life Song*, on which she performs eight compositions by young Polish composers: Miłosz Bembinow, Andrzej Borzym Jr, Katarzyna Szwed, Rafał Janiak, Aleksander Kościów, Sławomir Zamuszek, Agata Zubel and Jagoda Szmytka (the title piece). The CD was nominated for the Fryderyk 2016 Award of the Polish Phonographic Academy in two categories: "Recording of the Year – Contemporary Music" and "Best Recording of Polish Music". It also received the Orphée d'Or – Prix de la SACD award of the Academie du Disque Lyrique for the best recording of contemporary music.

Wim Boerman – dyrygent / conductor

Leszek Lorent

Born in 1984. He graduated with distinction from the F. Chopin University of Music in Warsaw (2008); he also studied at Jean Geoffroy's master class in the Conservatoire Nationale Supérieur Musique et Danse de Lyon. In 2006-2009 as a Socrates-Erasmus scholarship holder he took part in courses of new music interpretation in Tallin. He is a lecturer at the F. Chopin University of Music, where he co-creates the New Music Study. His papers crossing the borderline between music and philosophy have been published by "Aspiracje" (magazine of Warsaw's art schools) and "Zagadnienia Naukoznawstwa PAN" (the science studies periodical of the Polish Academy of Sciences). His research fields include the philosophy of music (in collaboration with Tadeusz Kobierzycki), Iannis Xenakis' stochastic music (in collaboration with Sharon Kanach), Polish sonorism and the music of the young generation (in collaboration with composers: Miłosz Bembinow, Dariusz Przybylski, Ignacy Zalewski, and Tomasz Opalka).

Two albums with performances by Leszek Lorent have been released: *Eidos*, with music by Dariusz Przybylski, Miłosz Bembinow, Ignacy Zalewski and Iannis Xenakis (fortune, 2013) and *Kundalini. Lorent plays Błażewicz* (Requiem Records, 2015).

Zdzisław Piernik

Born in 1937. He graduated from the State Higher School of Music (now the F. Chopin University of Music) in Warsaw after studies with Juliusz Pietrachowicz. His success at the National Festival of Young Musicians in Gdańsk (1970) launched him on a solo career. As the first tubaist in Poland, he extended his range of performance techniques to include frullato, harmonics, glissandos, multiphonics and the so-called “cleaning tones”. He also took up sonoric experiments with a prepared tuba.

His varied concert repertoire ranges from his own transcriptions of the works of early masters to the most recent compositions. He has closely collaborated with numerous composers. Those who have dedicated their works to him include: Benno Ammann, Zbigniew Bargielski, Andrzej Biezan, Marian Borkowski, Andrzej Dobrowolski, Roman Haubenstock-Ramati, Wojciech Kilar, Krzysztof Knittel, Andrzej Krzanowski, Krzysztof Penderecki, Bogusław Schaeffer, Elżbieta Sikora, and Witold Szalonek.

After several years' break in performances of contemporary music, Piernik returns to the concert stages, now in collaboration with the younger generation of improvising musicians such as Sławomir Janicki (double bass), Michał Górczyński (clarinet) and Andrzej Izdebski (guitar).

Frank Peters

Born in 1965. He studied piano performance with Jan Wijn at the Conservatorium van Amsterdam (diploma with distinction). He developed his abilities at master classes taught by such artists as Peter Feuchtwanger, Elizabeth Leonskaja, Geörgy Sebők, Hans Leygraf, and Boris Berman. His career began with a victory in the Berlage Competition (1985). Since then he has appeared in the most prestigious venues in the Netherlands, throughout Europe, as well as in Russia, the United States, China and Australia. His vast repertoire comprises the music of Classicism, Romanticism, as well as contemporary works. He has performed the solo parts in concertos by Bach, Beethoven, Ravel, Shostakovich, Rachmaninov, Prokofiev, Schnittke and Kulenty.

At present he is a professor of piano performance at the Conservatorium van Amsterdam and at the ArtEZ Conservatorium in Arnhem and Zwolle. He frequently teaches master classes in France, Belgium and China. He is a member of Hexagon Ensemble and Ensemble MP21.

Wim Boerman, Orkest de ereprijs

Born in 1951. He studied flute with Rien de Reede and Frans van der Wiel at Conservatorium Arnhem. With fellow musicians he formed orkest de ereprijs in 1979, in their early days a collective of musicians without a conductor. Their main goal was to perform new pieces written specially for the ensemble in traditional concert halls, but also in unusual indoor venues and in the open air. With time the complexity of the music made it necessary to include a regular conductor and after several years of combining both performing and conducting Wim Boerman focussed on the roles of artistic director and conductor of the ensemble. In 2003 Wim Boerman received the Honorary Award of the Polish Composers' Union as "a patron and ambassador of Polish contemporary music in Europe and worldwide."

De ereprijs has gained recognition both at home and abroad as a leading contemporary music ensemble. The orchestra performed at the "Warsaw Autumn" in 1995, 2003 and 2010. It has commissioned works from such composers as Hanna Kulenty, Martijn Padding, Louis Andriessen, Richard Ayers, and David Dramm. The ensemble performs both pre-composed and improvised music as well as cross-over genres. It has initiated many artistic projects, frequently combining music with other disciplines of art, such as film, theatre, dance and visual arts. The ensemble members have also engaged in education and the promotion of new talents. With the support of conservatories in the Hague, Rotterdam and ArtEZ, De ereprijs organises the annual "Young Composers Meetings".

Orkest de ereprijs

Tworzymy kulturę

We create culture

Tworzymy kulturę

We create culture

Związek Kompozytorów Polskich – 70 lat

Polish Composers' Union – 70 years

Koncert Siedmiu Premier

Concert of Seven Premieres

polimie 122-123

Koncert Siedmiu Premier odbył się 26 czerwca 2016 w Studiu Koncertowym Polskiego Radia w Warszawie i był częścią wydarzenia FESTIWAL SIEDMIU NURTÓW i KONCERT SIEDMIU PREMIER na 70-lecie Związku Kompozytorów Polskich pod honorowym patronatem Pana Wicepremiera, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Profesora Piotra Glińskiego

The Concert of Seven Premieres, held on June 26th, 2016 at the Witold Lutosławski Polish Radio Concert Studio, was part part of the event entitled FESTIVAL OF SEVEN CURRENTS AND CONCERT OF SEVEN PREMIERES marking the 70th anniversary of the Polish Composers' Union under the honorary patronage of Deputy Prime Minister, Minister of Culture and National Heritage Professor Piotr Gliński

Warszawa / Warsaw, 19-26.06.2016

Organizator / Organiser:
Związek Kompozytorów Polskich / Polish Composers' Union
00-272 Warszawa, Rynek Starego Miasta 27
tel.: (+ 48) 22 8311834
e-mail: zkp@zkp.org.pl
www.zkp.org.pl

Współorganizatorzy / Co-organisers:
Polskie Radio S.A., Program 2 / Polish Radio, Channel 2
Narodowy Instytut Audiowizualny / National Audiovisual Institute

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY
 NinA

Tworzymy kulturę / We create culture

Związek Kompozytorów Polskich – 70 lat / Polish Composers' Union – 70 years

Koncert Siedmiu Premier / Concert of Seven Premieres

Redakcja / Editor: Izabela Zymer, POLMIC

Projekt graficzny i zdjęcia / Graphic design and photos: Izabela Kobyłańska

Tłumaczenia, konsultacje językowe / Translations, English language consultant: Tomasz Zymer

Skład / Prepress: cooler.com

Nagranie na żywo 26 czerwca 2016 w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego podczas Koncertu Siedmiu Premier / Recorded live on June 26th, 2016 at the Witold Lutoslawski Polish Radio Concert Studio during the Concert of Seven Premieres by: Ewa Guziołek-Tubelewicz, Polskie Radio / Polish Radio

Mastering: Ewa Guziołek-Tubelewicz

Partner: Repliq Media Sp. z o.o.

repliq
MEDIA

Wydawca / Publisher:

Związek Kompozytorów Polskich / Polish Composers' Union

Polskie Centrum Informacji Muzycznej / Polish Music Information Centre POLMIC

Rynek Starego Miasta 27

00-272 Warszawa

tel.: (+ 48) 22 8311634

e-mail: polmic@polmic.pl

www.polmic.pl

polmic 122-123

Współpraca / Co-operation:

Art Deco Group

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej / Polish Society for Contemporary Music

Patronat / Patronage:

Polskie Radio S.A. / Polish Radio

Dofinansowano ze środków / Co-financed by:

Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego / The Minister of Culture and National Heritage

Miasta Stołecznego Warszawy / The Capital City of Warsaw

Ambasady Królestwa Holandii / The Embassy of the Kingdom of the Netherlands

Stowarzyszenia Autorów ZAiKS / Society of Authors ZAiKS

Wydarzenia jubileuszowe 70-lecia Związku Kompozytorów Polskich są współorganizowane z Instytutem Muzyki i Tańca ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

The events accompanying the 70th anniversary of the Polish Composers' Union

are co-organised by the Institute of Music and Dance from the funds of the Ministry of Culture and National Heritage.

instytut muzyki i tańca

Patronat medialny / Media patronage:

Tworzymy kulturę We create culture

Związek Kompozytorów Polskich – 70 lat Polish Composers' Union – 70 years

Koncert Siedmiu Premier Concert of Seven Premieres

CD1 (polmic 122)

1. Piotr Tabakiernik (ur./b. 1986): <i>toutur thrœu</i> (rytuał słyszenia / the rite of hearing)	19'51"
2. Zbigniew Penhersi (ur./b. 1935): <i>Mała litania 2 / Little Litany 2</i>	06'39"
3. Aleksander Kościów (ur./b. 1974): <i>Many Cities</i>	09'05"
4. Paweł Hendrich (ur./b. 1979): <i>Mutuusmutus</i>	12'56"

CD2 (polmic 123)

1. Jarosław Siwiński (ur./b. 1964): <i>HubTub</i>	11'41"
2. Zygmunt Krauze (ur./b. 1938): <i>Poemat Apollinaire'a / Poem of Apollinaire</i>	14'31"
3. Hanna Kulenty (ur./b. 1961): <i>Piano Concerto No. 1</i>	19'05"

Andrzej Bauer – wiolonczela / cello (CD1/1), Joanna Freszel – sopran / soprano (CD1/3), Leszek Lorent – powietrzna perkusja / air percussion (CD1/4), Zdzisław Piernik – tuba (CD2/1), Zygmunt Krauze – pianino / upright piano (CD2/2), Frank Peters – fortepian / piano (CD2/3), zespół wokalny / vocal ensemble (CD1/1)

ORKEST DE EREPRIJS

Wim Boerman – dyrygent / conductor

Marta Olko – projekcja dźwięku / sound projection (CD1/1, CD1/3, CD2/2)

Wydawca / Publisher:

© & © 2016

Związek Kompozytorów Polskich / Polish Composers' Union

Polskie Centrum Informacji Muzycznej / Polish Music Information Centre POLMIC

Wydawnictwo niekomercyjne – wyłącznie do celów promocyjnych, edukacyjnych i naukowych
Not for sale – for promotion, education and scientific research only

